

معرفی کتاب

به فضایل و مناقب شگفت‌آور است، با این که دشمنانش از روی بغض و دوستانش از ترس، در دوران حاکمیت طاغوت‌های اموی و عباسی فضایل او را کتمان کردند ولی باز هم شمس فضایلش از پس ابرهای متراکم سانسور درخشیده و دل‌های قابل و لائق عالم را روشن کرده است.

برای شناخت امام علیؑ راه‌های گوناگونی وجود دارد. مثلًا، علیؑ از زبان وحی و قرآن، علی در سخنان پیامبرؐ، علی در کلام خود و از دید صحابه، یاران، کارگزاران، دوستان و دشمنان.

مؤلف کتاب الامام علیؑ فی آراء الخلفاء، اعتراف‌های خلفای نخستین را درباره علیؑ از کتاب‌های معتبر اهل سنت گردآورده است. شاکله کتاب، طبق سیر تاریخی عصر خلفا ترسیم شده، بدین ترتیب: ابتداء، خلیفه اول، سپس خلیفه دوم، آنگاه خلیفه سوم، در مرحله بعد معاویه و سایر امویان به نقل روایاتی که عمر بن عبدالعزیز روایت کرده است.

و از عباسیان ۵ موضوع (حدیث سر الابواب، منزلت، غدیر، طیر مشوی و احتجاج مأمون) را آورده است.

الإمام علىؑ علىؑ فی آراء الخلفاء

فی آراء

الخلفاء

علیؑ مختاری

الإمام علىؑ فی آراء الخلفاء، العلامة الشيخ مهدی فقیه ایمانی، تعریف الشیخ یحیی کمالی البحرانی، مؤسسه المعارف الإسلامية، الاولی ۱۴۲۰ هـ، ق، ۲۲۴ ص.

علیؑ بزرگ‌ترین آیت الهی ویزگی‌های عجیبی دارد. از جمله، اعتراض‌های دیگران و حتی دشمنان او

الامام على عليه السلام في آراء الخلفاء

العلامة الشيخ مهدى قبده ایمانی

نباشد و در کشورهای عربی با اصول فنی
و عالی منتشر و توزیع شود.

از لحن و تصريحات این اثر، به دست
می‌آید که برای اهل سنت نوشته شده
است و اگر بدین منظور باشد، شیوه
فعلی خصوصاً مقدمه‌ها نامناسب به نظر
می‌رسد. در برخورد جذاب نباید دافعه
طرف تحریک شود و به موضع مخاصمه
کشانده شود - چنان که علامه امینی نام
خلفا را هم با احترام و رضی الله عنہ نقل
کرده است. -

در این اثر سخنان اولین خلیفه را از
صفحه ۳۳ آغاز می‌کنیم و پیش از آن
چنین عنوانی است که نباید باشد:
صفحه ۱۰ الی ۲۸ در عنوان «تحذیر من
الله و رسوله ﷺ» بظهور خلفاء

مؤلف محترم، کتاب دیگری هم در
حدیث، «الحق مع علي عليه السلام» با استفاده
از منابع اهل تسنن به زبان فارسی به نام
«حق با اعلیٰ است» نوشته، که دفتر
تبليغات اسلامی قم آن را چاپ کرده
است.

بیشتر این راه شخصیت‌هایی نظیر
میر حامد حسین هندی در عبقات
الأنوار، شهید قاضی نورالله شوشتاری
در احراق الحق، بحرانی در غایة
المرام، علامه امینی در الغدیر،
فیروزآبادی در فضائل الخمسة من
الصحاح السنتة و ... هستند.

أهل سنت هیچ دلیلی بر حقانیت
خلیفه‌هایی که آن‌ها را مصدق
«اولوالأمر» می‌شمارد، ندارد. خلیفه‌های
دیروزی بهتر از امروزی‌ها نبوده‌اند و
امروزه ناچارند یا بگویند این خلیفه‌ها،
مساوی با طاغوت و بدترین طاغوت‌های
حاکم بر جهان اسلام هستند، یا اسلام
منحصر به چند سال صدر اسلام بود و
بعداً قرآن و اسلام تعطیل شد.

کتاب حاضر با استفاده از حدود
دویست و بیست مأخذ اهل سنت فراهم
شده است این شیوه یکی از بهترین
شیوه‌های ترویج حق است، بالأخص اگر
نام و نشان تشیع بر روی جلد و مقدمه

كتابٌ مِنْ فضائله غَفَرَ اللَّهُ لَهُ الذُّنُوبُ
الَّتِي اكتسبها بالنظر؛^(۳)

به راستی خدا برای برادرم علی
فضائلی مقرر داشت که از فرط فراوانی
قابل شمارش نیست.

پس هر که فضیلتی را از فضائل او یاد
کند و به آن اقرار کند، خداوند گناهان
حال و گذشته او را بیامرزد و هر که یک
فضیلت از فضائلش را بنویسد تا آن
نوشته هست، دائمًا ملائکه برایش
استغفار می‌کنند و هر که به فضیلتی از
فضایلش گوش جان بسپارد، خدا
گناهانی را که از راه شنیدن مرتكب
شده، بیامرزد.

و هر که نگاهی به نوشته‌ای از
فضائلش بیندازد، خدا گناهانی را که از
راه نگاه مرتكب شده، بیامرزد.^(۴)

○ ابوبکر گفت: از پیامبر ﷺ شنیدم که
می‌فرمود: «خداوند واقعاً از نور روی علی
بن ابی طالب ملائکه‌ای آفرید که خدای
را تسبیح گویند و تقدیس می‌کنند و
ثوابش را برای دوستان علی و
دوستداران فرزندانش می‌نویسند.»
(ص ۳۸)

○ ابوبکر گفت: هنگامی که آوازی از
درخت خرم‌اشنیده شد، پیامبر ﷺ پرسید:
«آیا دانستید این نخل چه گفت؟

مختلفین» است و ضمناً حدیث: الاتمه
من سعدی اثني عشر، کلمه من
قریش^(۱) در پاورقی مفصلأ بررسی
شده است.

گلگشتی در این اثر

○ چون گفتار، نوشتار و مطالعه درباره
علی ﷺ عبادت است، این نوع تلاش
شیرین است. پیامبر اکرم ﷺ
می‌فرماید:

«النَّظَرُ إِلَى أَخِي عَلَى عِبَادَةٍ، وَ ذِكْرِهِ
عِبَادَةٌ، وَ لَا يَقْبِلُ اللَّهُ إِيمَانُ عَبْدِ إِلَهٍ
بُولَيْتَهُ وَ الْبَرَاءَةُ مِنْ أَعْدَائِهِ»^(۲)

نگاه به برادرم علی و یاد او عبادت
است و خدا ایمان هیچ بنده‌ای را جز با
ولایت او و برائت از دشمنانش،
نمی‌پذیرد.»

○ چه می‌توان گفت در فضل
شخصیتی که پیامبر ﷺ درباره‌اش
می‌گوید: «إِنَّ اللَّهَ جَعَلَ لِأَخِي عَلَى
فَضَالَّ لَا تُحَصِّنَ كَثْرَةً، فَمَنْ ذَكَرَ فَضْيَلَةً
مِنْ فَضَائِلِهِ مُقْرَأً بِهَا غَفَرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ
ذَنْبِهِ وَمَا تَأْخُرَ وَ مَنْ كَتَبَ فَضْيَلَةً مِنْ
فَضَائِلِهِ لَمْ تَزَلِ الْمَلَائِكَةُ تَسْتَغْفِرَ لَهُ مَا
بَقَى لِيْلَكَ الْكِتَابَةَ رَسْمٌ، وَ مَنْ اسْتَمَعَ إِلَى
فَضْيَلَةِ مِنْ فَضَائِلِهِ غَفَرَ اللَّهُ لَهُ الذُّنُوبُ
الَّتِي اكتسبها بالاستماع، وَ مَنْ نَظَرَ إِلَى

گفتیم: «خدا و رسولش داناترند.» فرمود: «وصی حضرت آدم طیلله (شیث) بود و او از بهترین فرزندان باز مانده‌اش بود و وصی نوح طیلله سام بود که برترین کسی بود که پس از او مانده بود، ووصی حضرت موسی طیلله یوشع بهترین بازمانده‌ او بود و وصی سلیمان طیلله، آصف بن برخیا بهترین بازمانده‌اش بود و وصی عیسی طیلله شمعون برخیا بود. و حتماً من علی طیلله را وصی قرار می‌دهم که او برترین کسی است که پس از خود به جا می‌گذارم.» (ص ۸۵)

○ عثمان، در پی قضاوت‌های علی طیلله گفت: «لولا علی لهلك عثمان.» (۴)

(ص ۱۴۵)

پی‌نوشت‌ها:

- ۱ - در این موضوع یک کتاب مخصوص از نشر مشعر منتشر شده است. یاقوت حموینی در فرائد السمعطین نام آئمه طیلله رانیز ذکر کرده است. عجالت‌آر.ک. صحیح بخاری، ج ۹، ص ۱۰۱، کتاب الاحکام باب الاستخلاف؛ صحیح مسلم ص ۳، ج ۱۴۵۲، کتاب الاماره، باب ۱، ح ۱۸۲۱ - ۱۸۲۲. الامام علی فی آراء الخلفاء، ایمانی، ص ۸۷۲ از: المناقب، خوارزمی، ص ۳۲، ح ۲؛ بکایه الطالب، گنجی، ص ۲۵۲، باب ۶؛ فرائد السمعطین، ج ۱، ص ۱۹. ۳ - عثمان، ص ۸
- ۴ - نقل ازالف دیر، ج ۱، ص ۲۱۴؛ زین الفتى فی تفسیر سورة هم اتنی، ج ۱، ص ۳۱۸، ح ۲۲۵.

گفتیم: «خدا و رسولش بهتر می‌دانند.» حضرت فرمود: «صاحت: هذا محمد رسول الله و وصیه علی بن ابی طالب؛ این محمد پیامبر خداست و وصی او علی بن ابی طالب طیلله است.» (ص ۳۹)

○ سالم گوید: «با علی طیلله در زمینی کار می‌کردیم که ابوبکر و عمر نزد علی طیلله آمدند و گفتند: «السلام عليك يا أمير المؤمنين، به آن دو نفر گفته شد: آیا شما در زمان پیامبر طیلله هم با عنوان «امیر المؤمنین» سلام می‌کردید؟» عمر گفت: «پیامبر این چنین به ما دستور داده است.» (ص ۴۹ - ۵۰)

○ عمر گفت در گذشته من به علی جفا می‌کردم؛ پس روزی پیامبر طیلله به من برخورد کرد و فرمود: «ای عمر! مرا آزردی.»

پرسیدم: «به چه کاری؟» فرمود: «تجفو علياً، من آذى علياً فقد آزانى؛ به علی ستم می‌کنی، هر که علی را بیازارد، مرا آزرد است.» (ص ۶۵)

● وصیت و وصایت

عمر به نقل از سلمان گوید: «هنگامی که پیامبر طیلله در حالت احتضار بود، به خانه‌اش رفتم و گفتم: «آیا وصیت کرده‌ای؟» فرمود: «ای سلمان آیا می‌دانی اوصیا چه کسانی هستند؟»